

הע"ז (תל אביב) 67547-12-20 - דור עמל בע"מ נ' מדינת ישראל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

הע"ז 67547-12-20
25 אוקטובר 2025

לפני : כב' השופטת קארין ליבר-לוי

המבקשות 1. דור עמל בע"מ
(הנאשמות): 2. יעל בן עמי ע"י ב"כ

נגד

המשיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ישראל שניידרמן
(המאשימה):

החלטה

1. לפני בקשת הנאשמות למחוק את כתב האישום כנגדן. אנו מצויים בשלב לאחר תום פרשת התביעה וטרם תחילת פרשת ההגנה.

2. הנאשמת 1 היא תאגיד בעל היתר מיוחד משר הפנים למתן שירותי כוח אדם בענף הבניין. תוקף ההיתר הותנה בקיום כל החובות המוטלות על תאגיד מכוח חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996, חוק עובדים זרים, התשנ"א -1991 ונוהל 9.4.001 "נוהל העסקת עובדים זרים בענף הבניין על ידי קבלני כוח אדם". סעיף 1.ג. לחוק עובדים זרים קובע כי העסקת עובדים זרים תהיה אך ורק באמצעות היתר ובהתאם לתנאים בהיתר. כאמור תנאי ההיתר פירוטו שהוא בתוקף כל עוד מקוימות כל החובות החוקיות אליהן הפנה ההיתר, לרבות הנוהל. סעיף 6.1. לנוהל 9.4.001 מחייב העסקת עובדים אצל קבלן רשום בלבד.

3. במהלך חודש מרץ 2017 התקשרה הנאשמת 1 עם חברת מנשירוב בניה בע"מ בהסכם לאספקת עובדים זרים באתרים של חברות אלקטרה בניה בע"מ וגלובוס אינטרנשיונל בע"מ. הנאשמת 1 סיפקה 198 עובדים זרים לחברת מנשירוב בניה בע"מ בין מרץ 2017 ליוני 2017 כאשר חברת מנשירוב לא היתה קבלן רשום, וזאת בניגוד לתנאי ההיתר. הנאשמת 1 הואשמה בכתב האישום בעבירות של מתן שירותים בין ארציים של כוח אדם בניגוד לתנאי ההיתר והעסקה בניגוד לתנאי ההיתר. הנאשמת 2 שהיא המנהלת הכללית של הנאשמת 1, הואשמה בהפרת אחריות נושא משרה, בכך שנמנעה מלפקח ולעשות כל שביכולתה כדי למנוע את העבירות של הנאשמת 1.

4. הנאשמות טענו כי העבירה העומדת בבסיס כתב האישום מבוססת על הפרת נוהל ולא על הפרת חוק, ובפועל העובדים עצמם הועסקו אצל קבלן רשום שכן מי שפיקח עליהם באתר היו חברות אלקטרה בניה וגלובוס אינטרנשיונל שהם קבלנים רשומים. עוד טענו כי העבירה נעברה בשל מצג שווא של חברת מנשירוב ונציגה שהציג את החברה כקבלן רשום, מצג שבוצע גם כלפי אלקטרה בניה וגלובוס אינטרנשיונל. העובדים הזרים תחילה סופקו לחברת גיי. איי. נדלן שהיא קבלן רשום אולם עקב כניסתה לקשיים פיננסיים שהקשו על תשלום שכר לעובדים, החלה הנאשמת 1 לספק את העובדים הזרים לחברת מנשירוב אשר התקשרה עם הקבלן הרשום לו סופקו העובדים באתרים (אלקטרה בניה וגלובוס אינטרנשיונל).

5. בנסיבות הללו טענו הנאשמות כי התקיימו סייגים לאחריותן הפלילית שכן פעלו מתוך **צורך וכורח** (סע' 34 יא ו-34 יב לחוק העונשין) לנוכח הסיטואציה שנוצרה כאשר חברת גיי. איי. נדלן נקלעה למצוקה והנאשמות פעלו כדי שהעובדים יקבלו שכרם, וכן חלה בעניינם **טעות במצב דברים** (סע' 34 יח(א) לחוק העונשין) בשל מצג השווא שאף שכנע את הקבלניות הרשומות שניהלו את הפרויקט. משההעסקה באמצעות חברת מנשירוב היתה לכל היותר שלושה חודשים, מדובר **בזוטי דברים** (סעיף 34 יז לחוק העונשין). הנאשמות טענו כי ניתן להגיע למסקנה זו כבר כעת בתום פרשת התביעה.

6. הנאשמות טענו כי הנאשמת 1 כבר נענשה בגין אותו מעשה שכן נערך לה שימוע מנהלי על ידי רשות האוכלוסין וההגירה עת ביקשה הארכת תוקף ההיתר ודיווחה בבקשה כנדרש על כתבי אישום והרשעות לגבי הליכים המתנהלים נגד הנאשמת 1 ונגד מי מנושאי המשרה בה. ביום 29.5.24 ניתנה החלטה בשימוע במסגרתה סווג ההיתר של הנאשמת 1 בכך שהוגבל להעסקה שך 600 עובדים למשך 9 חודשים מיום ההחלטה. עוד חויבו הנאשמות לעדכן בדבר תוצאות הליך זה לאחריו ייתכן ותתקבל החלטה מנהלית נוספת בכפוף לשימוע. משהתקיים הליך מנהלי הרי שהגשת כתב אישום אינה סבירה ואינה מידתית, שכן דרך המלך היא נקיטת הליך מנהלי ואין הסבר בכתב האישום מדוע ננקט הליך פלילי דווקא. הנאשמות טענו כי ההפרה היא טכנית בלבד והן משתפות פעולה באופן שלם ומלא עם הרשויות וכבר נענשו על ידי רשות האוכלוסין וההגירה במסגרת ההחלטה שהובאה לעיל. לטענתן התנהלות זו מקנה להן **הגנה מן הצדק**. יתר על כן, לאור המפורט לעיל, מדובר במקרה חריג שנכנס בגדר ביטול הרשעה או הטלת צו שירות ללא הרשעה או התחייבות להימנע מעבירה.

7. המאשימה בתגובתה התנגדה לביטול כתב האישום ופירטה מדוע אין בטענות הנאשמות כדי להביא לביטול כתב האישום כאשר בסופו של יום הטענות שהועלו מתאימות לשלב ההוכחות לבירור האשמה ויש לעבור לצורך כך לפרשת ההגנה.

8. **לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי שיש לדחות את בקשת הנאשמות לביטול כתב אישום.** אציין כי לנוכח השלב בו מצוי ההליך, לא אתייחס באופן מפורט במסגרת ההחלטה לכל

הטענות שהעלו הנאשמות ואף לא אנתח במפורט את כלל הראיות שהוצגו לפניי עד לשלב זה ואת המשמעות המשפטית העולה מהן, אלא אנמק את החלטתי בקצרה.

9. באשר לטענות בדבר 'כורח', 'צורך' ו'טעות במצב דברים' - לא מצאתי שהונחה תשתית עובדתית מספקת העומדת בתנאי הסעיפים הללו. הפירוט ביחס לכך היה דל ומכל מקום, יש להשלים את פרשת ההגנה כדי לקבל תמונה שלמה ביחס לטענות מסוג זה.

10. באשר לטענה בדבר 'זוטי דברים' - לא מצאתי שהעסקה של 198 עובדים זרים בניגוד לתנאי ההיתר במשך שלושה חודשים היא בגדר זוטי דברים. לא מדובר בעבירה זניחה גם אם נעברה מתוך טעות. יתר על כן לא מצאתי בשלב זה שניתן לקבוע שעבירה על הנוהל אינה עבירה על החוק שכן הנוהל הוא חלק מתנאי ההיתר שניתן מכוח החוק ובחוק נרשם במפורש שתוקף ההיתר מותנה בעמידה בכל תנאיו.

11. באשר לטענת הגנה מן הצדק בשל השימוע המנהלי שנערך שלנאשמת ותוצאתו - בשלב זה של ההליך, לאחר תום פרשת התביעה, לא מצאתי כי נפגעה באופן ממשי תחושת הצדק וההגינות. הנאשמות במסגרת תפקידן נדרשו לקיים את תנאי ההיתר שניתן להן. עניין מצג השווא דורש בירור ושמיעת פרשת ההגנה לצורך הבנתו והכללתו במארג הראיות כאופן כזה או אחר. בעת הגשת בקשה לחידוש היתר מחויב מבקש ההיתר לדווח על הליכים פלייליים/מנהליים וכך עשו הנאשמות. בעקבות מספר ההליכים שעלה כמפורט בהחלט לאחר השימוע ובהתאם לסמכות מנכ"ל רשות האוכלוסין וההגירה, נערך לנאשמת 1 שימוע שתוצאתו פורטה לעיל ולתוצאות הליך זה עשויות להיות השלכות נוספות. נכון לעת הזו הנאשמות משתפות פעולה עם כל גורמי האכיפה והדבר עומד לזכותן אולם עניינים אלה מקומם בתום ההליך לאחר סיום שמיעת פרשת ההגנה. קיומו של הליך מנהלי לצד הליך פלילי אינו בלתי מידתי באופן גורף- קביעה כזאת תביא לכך שכל בעל היתר שהוגש נגדו כתב אישום ויבקש חידוש ההיתר, הרשות לא תוכל לבחון את בקשתו כנדרש ומדובר במצב שאינו נכון ואינו רצוי. כמו כן שיקול דעתה של הרשות המנהלית בהגשת כתב אישום מפורטת בפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה בסעיפים 42-43 לתגובתו והמפורט שם מקובל עלי בנקודה זו.

12. על יסוד כלל המפורט לעיל, לא מצאתי שהונח בסיס למחיקת כתב האישום בשלב זה של ההליך. זאת ועוד. טענות לביטול הרשעה, הטלת צו שירות ללא הרשעה או התחייבות להימנע מעבירה מקומן בתום ההליך ולא בשלב זה.

13. **סוף דבר-** הבקשה נדחת. כפי שנקבע בהחלטות קודמות, פרשת ההגנה תישמע בדיון הבא הקבוע בתיק.

ניתנה היום, ג' חשוון תשפ"ו, (25 אוקטובר 2025), בהעדר הצדדים ותשלח אליהם.